

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 92. Hiéronymus Riarius a conjuratis trucidatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV.
A.C. 1488.

ac præcipuis Regni dignitatibus decoratus esset, nihilominus nuncium rebus mortalibus mittere, ac solitariam vitam agere decrevit, quo circa a Romano Pontifice facultatem petiit, ut se Episcopatu abdicare posset; Assensit Episcopovatis Innocentius, concessitque, ut cuidam religiosæ familie sese addicere valeret. Obstat tamen Matthias Rex, cum tanti Viri opera carere nollet: unde Episcopus a pio consilio retardatus, non nisi post Matthiæ obitum, & Uladislaum Hungarica corona redimitum sua desideria ad exitum deducere potuit, demumque Olomutii S. Francisci institutum amplexus est.

§. XCII.

Hieronymus Riarius a conjuratis trucidatus.

Sabell. Enn.
10. lib. 8.

Interea Hieronymus Riarius Forolivii, ac Fori Cornelii Comes, cuius sub Pontificatu Sixti IV. frequens mentio occurrebat, vitiis ac crudelitatibus suis sese omnibus exosum reddere pergebat; quapropter ejus subditi illius Tyrannidem pertæsi seditione conflata in ejusdem perniciem tam implacabili odio conjurabant, ut die septima Mensis Aprilis trucidatus irati populi, cuius furorem sibi meti-
psi accersiverat, victima caderet. E-
quidem

quidem ad primos seditionis rumores Sæcul. XV.
haud parum expavescebat Pontifex, bre- A. C. 1488.
vi tamen metu liberatus, dum Foroli-
vienses Riario vix mortuo, protinus de-
bitam submissionem professi, ad Sedis A-
postolicæ obsequium redibant, necnon
Pontificis opem implorabant. Hos cer-
te pristinæ restituisset libertati Innocen-
tius, nisi Catharina Hieronymi vidua, ac
Galeatii Sfortiæ filia artibus suis Mari-
ti ditiones recuperasset; cum enim spon-
deret, quod arcem Foroliviensem, si eam
adire permitteretur, dedere velit, simul-
ac ipsam ingressa erat, adeo acri bello
civili urbem vexabat, ut Mediolanen-
sium fulta auxiliis, denuo cives ad susci-
piendas imperii sui leges compelleret;
demum liberos suos sibi restitui postula-
vit, eoque rem deduxit, ut de Pontificis
Ducibus, qui Foroliviensibus auxilium
laturi advolabant, supplicium sumeret,
quam injuriam Pontifex dissimulavit,
ne se cum Mediolanensibus bello impli-
caret. Aliquo post tempore Galeottus
Malatesta Faventiae Gubernator pari fa-
to ac Hieronymus involutus, in suo cu-
biculo secunda Junii die ex insidiis oc-
cisus est, cum vero Joannes Bentivolius
Bononiensium Gubernator Viduæ opem
latus accurrisset, ipsis quoque vitæ suæ
jacturam fecisset, nisi Laurentii Medi-

cei

Sæcul.XV. cei ope a Faventinorum furore, qui e.
A.C.1488. jus mortem exoptabant, eruptus fuisset.

§. XCIII.

Abusus in Anglia occasione Asylorum exorti.

Cum ex frequentia impunitatum, quæ in Anglia perfugii locis concedebantur, manifesti exorirentur abusus, eos diutius ac dissimulanter ferre periculose videbatur. Quippe promiscue omnes cujuscunque criminis rei dummodo ad sacri templi tutelam configissent, Judicium auctoritatem eludebant: Unde singulis ferme diebus rebelles, seditionis, homines ex omni scelerum colluvie nati, aut ære alieno plurimum gravati ad aras configere conspiciebantur, qui criminum suorum impunitatem in hisce locis Deo sacratis, certumque perfugium adepti sunt, contra ipsas Dei leges, ac juris præcepta ab ipsa divina justitia primitus stabilita. Hæc igitur adeo expedita impunitatis consequendæ facilitas tandem degenerabat in maximam gravissima etiam sclera patrandi illecebrem, adeo, ut nec Regum Majestas imo nequidem Religionis Sanctitas ab atrocissimis insultibus satis tuta esset. Tanto igitur malo, ut Henricus VII. Angliæ Rex opportuno obviaret remedio, nil in-

tentia-